

Sygn. I C 421/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	del. SSR Hanna Kaflak-Januszko
Protokolant:	sekretarz sądowy Karina Hofman

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2019 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko U. Niestandaryzowanemu S. Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Bytowie 27.03.2009 r. w sprawie I Nc 109/19 w zakresie odsetek;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. znosi między stronami koszty procesu.

Na oryginale właściwy podpis

Sygnatura akt: I C 421/19

UZASADNIENIE

Powódka A. D. 12 marca 2019 r. pozwała U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Bytowie w sprawie (...)w dniu 27 marca 2009 r., podnosząc zarzut przedawnienia w związku z nowelizacją tej instytucji, przewidującą krótsze terminy przedawnienia.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

1. Ustalenia faktyczne

Sąd Rejonowy w Bytowie w sprawie (...)wydał w dniu 27 marca 2009 r. nakaz, któremu po uprawomocnieniu - nadano klauzulę wykonalności.

6 lutego 2019 r. wpłynął do komornika wnioski o ponowne wszczęcie egzekucji na podstawie opisanego tytułu wykonawczego (poprzednie postępowania oznaczono na tytule adnotacją, że 5 sierpnia 2009 r. inny komornik stwierdził bezskuteczność egzekucji i 29 marca 2010 r. jeszcze inny – por. postanowienie o umorzeniu k. 16).

Powódka odebrała zawiadomienie o wszyciu egzekucji 26 lutego 2019 r.

(fakty przyznane, nadto dokumenty na k. 14-16 i w aktach ww. spraw)

2. Ocena dowodów

Na podstawie art. 339 kpc wydano w sprawie wyrok zaoczny, gdyż fakty przytoczone w pozwie nie zostały zakwestionowane, jak i nie budziły wątpliwości, gdyż wynikały z czynności podejmowanych w powyżej przytoczonych sprawach.

3. Ocena prawna

Powództwo generalnie nie podlegało uwzględnieniu.

Powódka w swojej ocenie prawnej pominęła przepisy przejściowe.

Zgodnie z art. 5 ustawy z 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw /Dz.U. 2018.1104/, która skróciła termin przedawnienia należności stwierdzonej prawomocnym orzeczeniem do 6 lat z 10 w zakresie należności głównej :

Art. 5. 1. Do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

3. Do przysługujących konsumentowi roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych, których terminy przedawnienia są określone w art. 118 i art. 125 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

4. Roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Wobec powyższego powódka nie mogła się skutecznie powołać na nową regulację, gdyż weszła ona w życie zgodnie z jej art. 8 po upływie 30 dni od ogłoszenia, czyli 9 lipca 2018 r., czyli przed przedawnieniem przedmiotowego nakazu zapłaty z 2009 r. w zakresie należności głównej, gdyż nie upłynęło 10 lat zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 125 § 1 kc. Zastosowanie krótszego terminu przedawnienia prowadziło więc de facto do wydłużenia okresu przedawnienia (liczony byłby od dnia wejścia w życie nowelizacji i dlatego zapobieżono takiemu niekorzystnemu skutkowi ograniczeniem, by termin upłynął zgodnie z dłuższym terminem przedawnienia, skoro nadejdzie on szybciej niż upływ nowego, krótszego).

Skoro jednak przedmiotem powództwa był zarzut przedawnienia, a Sąd jest zobowiązany stosować prawo z urzędu, to należało uwzględnić powództwo w zakresie odsetek, gdyż nie budzi wątpliwości w ustalonej wykładni, że są one świadczeniem okresowym i podlegają trzyletniemu okresowi przedawnienia co do odsetek należnych w przyszłości.

Skoro ostania informacja o zakończeniu przerwania biegu przedawnienia jest z 2010 r., to nakaz należało pozbawić wykonalności co do całości zasądzonych nim odsetek (naliczonych od dnia wniesienia pozwu o nakaz) – na podstawie art. 840 § 1 pkt. 2 kpc, gdyż skutek przedawnienia zobowiązanie w tym zakresie nie może być egzekwowane (art. 117 § 2 kc).

W konsekwencji nie było podstaw do uwzględnienia powództwa co do pozostałych należności ubocznych, związanych z należnością główną.

W sprawie można także odnotować wobec występowania w nakazie 2 osób, że zgodnie z art. 375 § 2 kc wyrok zapadły na korzyść jednego z dłużników solidarnych zwalnia współdłużników, jeżeli uwzględnia zarzuty, które są im wspólne.

Nie nadano wyrokowi zaocznemu rygoru natychmiastowej wykonalności wobec przedmiotu żądania pozwu, zwłaszcza że postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono wskutek wniosku o zabezpieczenie powództwa.

4. Koszty

Wobec powyższego o kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - znosząc je między stronami (i nie ściągając nieuiszczonych kosztów), gdyż opłaty w sprawie naliczane są od wartości przedmiotu sporu, a powództwo zostało oddalone co do należności głównej i uwzględnione co do należności ubocznych (według rozliczenia z egzekucji – k 21 były to na początku egzekucji w dniu wniesienia pozwu porównywalne należności). Przy tym z pozwu nie wynika, by powód wezwał pozwanego do zajęcia stanowiska w przedmiocie przedawnienia odsetek i mimo braku takiego obowiązku i braku odpowiedzi na pozew, stojąc na stanowisku, że strony powinny próbować likwidować spory na drodze sądowej, także poprzez art. 101 w zw. ze 102 kpc można było rozważać nieobciążanie pozwanego kosztami procesu, których przy tym sam nie przysporzył, nie włączając się w spór.

Na oryginale właściwy podpis